

World Happiness Report (WHR) to coroczny raport przygotowywany przez grupę ekspertów zawierający rezultaty badań poziomu szczęścia w 137 państwach na świecie. Autorzy WHR próbują wyjaśniać zróżnicowanie szczęścia wykorzystując w tym celu szereg czynników, takich jak: PKB na mieszkańca, wsparcie społeczne, średnia długość życia w zdrowiu, wolność dokonywania wyborów życiowych, wolność od korupcji i hojność. W wydany w marcu 2023 r. raporcie po raz pierwszy podjęto próbę zmierzenia nierówności w dystrybucji szczęścia. Celem było zidentyfikowanie luki w szczęściu między bardziej i mniej szczęśliwą połową populacji każdego z państw.

Na 30. miejscu na świecie i na 6. miejscu wśród państw Europy Środkowo-Wschodniej w rankingu nierównej dystrybucji szczęścia znajduje się Polska. Im niższa luka, tym mniejsza nierówność, a państwo znajduje się wyżej w rankingu. W tym samym raporcie w rankingu globalnego szczęścia Polska znalazła się na 39. pozycji odnosząc awans z 48. miejsca w stosunku do pozycji w ubiegłorocznym raporcie. Oznacza to, że w Polsce relatywna luka pomiędzy bardziej i mniej szczęśliwą połową populacji jest relatywnie nieduża. Biorąc pod uwagę wyniki badania satysfakcji z życia tylko z 2022 r., Polska znalazła się na 25. miejscu na świecie.

Państwa uprzemysłowionego Zachodu (tzw. WEIRD) mają zróżnicowany poziom nierówności. W tej grupie przodują państwa skandynawskie, w których poziom szczęścia jest bardzo wysoki, a poziom nierówności jednocześnie bardzo niski. Na przeciwnym biegunie znajdują się Stany Zjednoczone, które w rankingu szczęścia osiągnęły wysoką 15. pozycję, ale w rankingu nierówności spadły aż o 19 pozycji na 34. miejsce. Z kolei np. Grecja, odwrotnie niż USA, w rankingu szczęścia znajduje się na niskim 58. miejscu, ale w rankingu nierówności jest o 22 miejsca wyżej.

Jak czytamy - w skali globalnej jest osiemnaście krajów, których miejsce w rankingu nierówności jest o 35 lub więcej miejsc niż ich pozycja w rankingu szczęścia. Zaliczają się do nich: Meksyk i wszystkie kraje Ameryki Środkowej, trzy kraje Zatoki Perskiej (Zjednoczone Emiraty Arabskie, Bahrajn i Arabię Saudyjską) oraz osiem z czterech innych regionów świata. To kraje wysokich nierówności w zakresie satysfakcji z życia.

Na drugim biegunie znajduje się kolejnych osiemnaście krajów, których miejsce w rankingu nierówności jest o 35 lub więcej miejsc wyżej niż ich pozycja w rankingu szczęścia. Wśród nich są m.in. Afganistan i Liban, dwa najmniej szczęśliwe kraje, w których prawie wszyscy są bardzo nieszczęśliwi. Efektem są więc bardzo niskie wartości zarówno satysfakcji z życia, jak i luki szczęścia.

PIE zwraca uwagę, że porównywanie poziomów szczęścia w różnych krajach lub regionach może być z powodzeniem wykorzystane nie tylko w celach badawczych. Może też pomóc decydentom zidentyfikować obszary, w których potrzebna jest poprawa, jak i zdecydować jakimi środkami ten cel osiągnąć.

Źródło: PIE